

גליון 8

תקשיב לי טוב נשהמל'ה:

אתה בכלל לא יודע מה טוב לך בחיים, אתה ואני לא יודעים באמת מה הכי טוב לנו בחיים.

רוצה ראייה?? אני יתן לך!!

אתה חושב שאתה יודע מה הכי טוב לך בחיים??? אוקיי.. הבנתי!! אתה בעצם יודע מה הכי טוב לך בחיים... בסיידער!

נו, מה באמת הכי טוב לך בחיים? 'רוגע' 'שלוה' 'ילדים' 'אשה' 'פרנסה' 'בריאות' 'הורים' 'חברים' וכו'... יפה מאוד!!

תגייד לי רגע, יש לך את כל הדברים האלה?? לא כל כך....!

נו, אז אני ממש מבולבל. אם זה באמת הדבר הכי טוב בשבילך, אז למה השם לא מביא לך את זה, הרי הוא אבא שלך ורוצה שיהיה לך רק 'עוד יותר טוב'?

כנראה שזה לא הדבר באמת הכי טוב בשבילנו!!

מה כן הכי טוב בשבילנו??

מה שיש לך עכשיו, בשנייה זו ממש!!

מה שיש לי, ויש לך, בשנייה זו ממש, רק זה הוא הדבר הכי טוב בשביל שנינו!!

איייי כמה קשה להכיל את זה... אבל זו האמת!!

רגע.. אבל למה זה באמת הכי טוב בשבילי? מה כל כך טוב לי בכל הבלאגן שיש לי עכשיו??

ממשיך הרב'ה:

כאשר תעשה האם החומלת לבנה - ברחיצתו וחתולו וקשרתו והתרתו על כרחו

אתה מבין? כשאימא שלי ואמא ושלך לוקחות את התינוק ומקלחות אותו. הוא בוכה, צועק, ולפעמים אפילו מרביץ [לפחות אצלנו..] וזה נראה לו גרוע ומרגיז ומעצבן! אבל אתה יודע מה באמת נכון בשבילו.. להיות נקי, להיות שמור, להיות בריא, [להיות נעים לאבא ואמא..] אז למה הוא צורח?? כי הוא תינוק... אנחנו [אל תיפגע] גם תינוקים!!...

כל מה שקורה כאן זה לטובה, וכשנראה זאת נבכה בשמחה!!! שבת שלום צדיק שלי, אל תדאג, יהיה טוב!!! עוד תראה!!

אחרי שהרב'ה מסביר לנו שמי שיש לו ביטחון בקב"ה, והוא יודע שכול מה שקורה כעת זה 'בורא עולם'. כל שורה ושורה שאני עכשיו כותב זה בורא עולם. וגם זה שלפני רגע טעיתי וכתבתי 'עולם' עם שני וו - 'עוולם' זה גם בורא עולם, בקיצור הכול הכול זה בורא עולם, אז הוא מתחיל להרוויח!!

מה הוא מרוויח? הוא מרוויח גם את העולם הבא שלו, וגם את העולם הזה שלו!!! נו, אני רוצה מאוד להרוויח, אני גם רוצה להרוויח עולם הבא, ואני גם רוצה להרוויח עולם הזה. אז למה מי שבוטח מרוויח בשני העולמות יותר??

הרב'ה 'החובת הלבבות' כבר הביא לנו [בגלינות הקודמים] הרבה הרבה סיבות שיש לך. היום נשאר לנו להביא את הסיבה האחרונה לך. מהי?

אומר הרב'ה, הרווח לבעל הביטחון הוא - **"שמחתו בכל ענין שיעתק אליו"**

הבנת? שמחה בכל ענין שבא אליך!!!

גם אם אתה עצבני בגלל שאתה לא יודע למה... וגם אם אתה כועס בגלל שאתה כן יודע למה... בכל אופן אתה תהיה שמח!! כן כן, אתה תהיה שמח!! אני? אני יהיה שמח? אני דווקא עצבני??? אני דווקא כועס? אני דווקא לחוץ??? נכון!! נכון שאתה עצבני, נכון שאתה כועס, נכון שאתה לחוץ, אבל אתה שמח!! למה?? למה אני שמח??

מסביר הרב'ה: **"ואם יהיה [מקרה] כנגד טבעו"**

דהיינו: אם יקרה לך מקרה שהוא כנגד הטבע שלך. דהיינו: אם יעצבנו אותך ויעשו לך משהו שהוא כנגד הרצון שלך, או אם אתה תתעצבן מעצמך בגלל שקורים דברים בעולם שהם כנגד הטבע [או הרצון] שלך - וזה מפוצץ אותך ומרגיז אותך!!! בכל אופן אתה תהיה שמח!!! אני יהיה מזה שמח? כן! למה?

ממשיך הרב'ה:

"מפני בטחונו באלקים שלא יעשה לו אלא הטוב לו בכל ענין"

קלטת נשהמל'ה!!!

מפני בטחונו באלוקים שלא יעשה לו אלא הטוב לו בכל ענינו!!!

מעניין בפדרשה. [א]

- סולת בלק -

מאיפה בלעם ידע לעשות את הכשפים שלו?
אומר הזוהר:

"אָבֶל בָּאוּתֶם הָרִי קָדֶם, שֶׁהָיָה אֶרֶץ קָדֶם, לְמַד
[בלעם את] כָּל הַכְּשָׁפִים וְכָל מִינֵי קְסָמִים,
מְשׁוּם שֶׁבָּאוּתֶם הַהָרִים הֵם הַמְּלָאכִים עֲזָ"א
וַעֲזָ"ל שֶׁהָפִיל אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִן
הַשָּׁמַיִם, וְהֵם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרָזֵל,
וּמוֹדִיעִים כְּשֶׁפִּים לְבָנֵי אָדָם. וּמִשָּׁם הָיָה יוֹדֵעַ
בִּלְעָם."

עכשיו בואו תראו גילוי נוסף מהזוהר:

אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר, לֹא נִמְצָא בְּעוֹלָם חֶכֶם לְהַזִּיק
כְּמוֹ בִּלְעָם הַרְשָׁע, שֶׁהָרִי בְּתַחֲלָה הָיָה נִמְצָא
בְּמִצְרַיִם [וְהָיָה יוֹעֵץ לְפָרְעָה], וְעַל נְדֻ [ובגללו]
קִשְׁרוּ הַמִּצְרַיִם קֶשֶׁר [גִּזְרוּ הַמִּצְרַיִם גִּזְרָה] עַל
יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יֵצֵאוּ מִמִּצְרַיִם לְעוֹלָמִים וְכוּ'
[ו]בְּשָׁעָה שֶׁיֵּצֵאוּ [בְּנֵי יִשְׂרָאֵל] מִמִּצְרַיִם, שָׁמַע
בִּלְעָם שֶׁהָרִי כְּשֶׁפִּיו וְקֶסְמֵיו וְכָל אוֹתָם קְשׁוּרִים
לֹא עָלוּ בְּיִשְׂרָאֵל, הִתְחִיל לְגַדַּל עֲצָמוֹ וּלְמַרֵּט
רֹאשׁוֹ. הֵלֵךְ לְאוֹתָם הָרִי הַחֲשָׁד, וְהִגִּיעַ לְבָנֵי
אוֹתָם שִׁלְשָׁלוֹת בְּרָזֵל וְכוּ'. וּבִלְעָם, כְּשֶׁהִגִּיעַ
לְבָנֵיהֶם, הוֹדִיעַ לָהֶם דָּבָר [שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצֵאוּ
מִמִּצְרַיִם], וְהִסְגִּיר עֲצָמוֹ בְּהָרִים עֲמָם. וְרָצָה
לְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם לְהַשִּׁיב אוֹתָם לְמִצְרַיִם, וְהִקְדֹּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בִּלְבָל וְקַלְקַל כָּל חֻקְמַת הָעוֹלָם וְכָל
כְּשׁוּפֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ לְקַרֵּב אֲלֵיהֶם.

אתה תופס!! בלעם אמר למצרים שלא יוציאו את
בני ישראל מארצם, וכשהוא ראה שהוא לא
הצליח והם אכן יצאו, הוא הלך להרי החושך
לעז"א ועז"ל [המלאכים שנפלו משמים]
שיקללו את בני ישראל שיחזרו למצרים, אך
הקב"ה סיכל עצתו....!!!

{ה} וישלח מלאכים אֶל בִּלְעָם בֶּן בְּעֹר פְּתוּרָה
אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר.

מיהו אותו בלעם? אומר התרגום יונתן בן עוזיאל

'לִבְנֵי אֲרָמִי הוּא בִּלְעָם' – לבן זה בלעם.

בגמרא בסנהדרין קה עמוד א כתוב דעה נוספת:

"אביו של בלעם הוא 'כושן רשעתים' הוא
'לבן הארמי' "

דהיינו, 'בלעם' היה הבן של 'לבן'.

אגב ה'תרגום יונתן' אומר דבר מעניין: "וְלֹא חָס
[בלעם] עַל יִשְׂרָאֵל וְרָעָא דְבָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל [זרעו]"

דהיינו – בלעם לא חס ולא ריחם על בני בנותיו -
הלוא הם בני ישראל! זאת אומרת, בלעם לא
ריחם על נכדיו והלך לקלל אותם....!

"וַיַּחַר אֵף ה' כִּי הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְּנָצַב מִלְּאֲךָ ה'
בְּדֶרֶךְ לְשָׁטָן לוֹ"

איזה המלאך זה היה? אומר הבעל הטורים:

מִלְּאֲךָ ה' בְּגִימְטְרִיָּה - 'גַּבְרִיאֵל הַמְּלָאךְ'

בלעם הולך לקלל את בני ישראל. את מי הוא
לוקח עמו? אומר התרגום יונתן:

וַתִּרְיֵן עוֹלִימוֹי נְגִיס וְנִמְרִיס עִמֶּיהָ:

דהיינו שני בניו 'ניס' ו'ימריס'.

ואז כהשמלאך עמד בדרכו, האתון לחצה את רגלו
לקיר. איזה קיר זה היה? אומר התרגום יונתן:

"אֲמַר דְּאִקִּים יַעֲקֹב וְלִבְנֵי"

דהיינו – האבן שיעקב ולבן שמו לזיכרון [וקרו
לה: גלעד, יקר שהדותא] ללאות ושבועה שאף
אחד מהם לא יעבור אותה כדי להילחם בשני...
באבן הזו האתון מחצה את הרגל שלו, כדי לקיים
את הש

מעניין בפרשה.

[ב]

וזה מה שאנחנו חושבים -

ויש את החלק השני בעם ישראל שהם "משכנותיך ישראל", מה הכוונה? משכנותיך - זה משכן וקבע, וכוונתו אל אותם תלמידי חכמים שיושבים דרך קבע בבית המדרש ולומדים, גם עליהם, וגם על הבעלי בתים, אמר בלעם בנבואה "מה טובו אהוליך יעקב משכנותיך ישראל" - כמה טובים אלו ואלו - אשריכם ישראל [אשרינו]!!!

בלעם מנסה לקלל את עם ישראל והוא לא מצליח, הקב"ה הופך את הקללה לברכה. אז בלק כועס ואומר לבלעם:

וַעֲתָה בָּרַח לְךָ אֶל מְקוֹמְךָ אֲמַרְתִּי כִּבְדֹּךָ וְהִנֵּה מְנַפֵּךְ ה' מִכְבוֹדְךָ:

בלק אומר לבלעם: לך מפה מיד! לא רוצה לראות אותך לעולם!!

שימו לב לדיוק נפלא של האור החיים!

התורה אומרת ארבע מילים, 1 ועתה 2 ברח 3 לך 4 אל מקומך. אין הרי מילה מיותרת בתורה, אז מה כוונת כל מילה? מסביר האור החיים: בלק גזר על בלעם ארבע גזירות. 1 'ועתה' . דהיינו: בלק ציוה עליו שיסתלק 'עתה' 'הרגע' ממואב, ולא ישאר כאן עוד שנייה אחת. 2 'ברח' : שיילך 'במרוצה'. שזה לשון - 'ברח'. דהיינו שילך לביתו 'במהירות' ולא באיטיות. 3. 'לך' - שיילך לבד בלי מלוים. 4. 'אל מקומך' - תחזור למקומך 'פתורה' ולא לעיר אחרת.

טוב, בלעם הולך למקומו! אבל שניה לפני שהוא הולך הוא עושה נזק כל יתואר לעם ישראל!!! מה הנזק? הוא נותן עצה לבלק להחטיא את בני ישראל בבנות מואב, ובאמת זה מה שעושה בלק מחטיא את בני ישראל. אומרת התורה: "וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּשָׂטִים וַיַּחֲלֵהָם לָנוּת אֶל בָּנוֹת מוֹאָב" עם ישראל מתחיל להתחתן עם בנות מואב! לכאורה צריך להבין, איך זה קרה? מה פתאום הצליחו להכשיל את עם ישראל בבנות מואב... איך כל כך מהר הפילו אותם??? אומר האור החיים דבר נפלא: "ונראה לפרש שהכתוב יעיד סיבת הזנות שהיתה - לפי שיצאו העם לטייל חוץ למחנה ישראל, ושם נמצאו בנות מואב! [וזה פירוש המילה 'שטים' וכו' עיין שם]". האור החיים מלמד אותנו כלל ברזל: אתה מתרחק מהמחנה - אתה בסכנה! שבת שלום!

האתון פותחת את הפה ואומרת לבלעם למה אתה מכה אותי? מה המלאך עושה? הורג את האתון. למה?

אומר הרש"י: **שלא יאמרו זו היא שסלקה את בלעם בתוכחתה ולא יכול להשיב, שחס המקום על כבוד הבריות**. דהיינו: כדי שלא יהיה לבלעם 'פדיחות'! אנשים יראו את האתון ברחובות ויגידו 'הנה האתון שהוכיחה את בלעם' ועוד בלעם לא ידע מה לענות לה...!

טוב, אני מבין. אבל הרי היו שם עוד אנשים שראו את זה? הרי הם היו יכולים לספר את זה??

אומר ה'דעת זקנים': "ונראה שגם הנערים [שהיו שם] הרג [המלאך]. [משום] שאין נזכרין כלל הכא: הדעת זקנים אומר שכנראה גם הנערים שהיו עמו נהרגו, [בשביל שלא יספרו את זה הלאה - כך אני מבין]. אבל לכאורה זה לא מובן: כי האם הורגים את הנערים בשביל שלבלעם לא יהיה פדיחות?? האם בשביל להציל את בלעם מבושות, הורגים אנשים אחרים? [אשמח לשמע תשובה..]

{מא} וַיְהִי כִּבְקֹר וַיִּקַּח בָּלַק אֶת בְּלַעַם וַיַּעֲלֵהוּ בָמוֹת בָּעַל וַיִּרְא מַשֶּׁם קִצָּה הָעָם:

מה הפירוש 'קצה העם'?

א. תרגום אונקלוס: "קצת מן עמא" דהיינו: קצת [או קצה] מהעם [כך אני מבין].

ב. תרגום יונתן: "וַחֲמָא מִתְמִן מִשִּׁירִיית דִּן דְּמִהֲלִין בְּקִצָּת עַמָּא דְּאַתְפְּרָסִימוּ מִתְחֹזֶת עֲנְנֵי יִקְרָא" - בלעם ראה משבט דן שהיו מהלכים בסוף העם [מאספים] שנתגלו מתחת ענני הכבוד.

ג. דעת זקנים: "שראה כלם עד סוף המחנה" דהיינו את כולם.

פרק כד פסוק ה - "מה טבו אהליך יעקב משכנותיך ישראל!":

בלעם משבח את בני ישראל בבית כנסיות ובתי מדרשות שלהם - "אהליך" 'משכנותיך'. אבל צריך להבין למה יש את הכפילות הזאת של 'אהליך' ו'משכנותיך', ומה ההבדל ביניהם.

אומר האור החיים: בלעם דיבר על שני סוגי אנשים שיש בעם ישראל. יש את ה'בעלי בתים' שקובעים עיתים לתורה ועליהם הוא מה טובו "אהליך יעקב", אוהל זה דבר לא קבוע.